

The Holy See

***DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II
AI MEMBRI DELLA FONDAZIONE "GIOVANNI PAOLO II"
E AI PARTECIPANTI A VARI PELLEGRINAGGI DALLA POLONIA***

Martedì, 4 novembre 2003

Serdecznie witam wszystkich tu obecnych. Dziękuję drogim Księżom Arcybiskupom za życzliwe słowa, jakie skierowali pod moim adresem. Witam pielgrzymów z Archidiecezji Gdańskiej, którzy zgodnie z wieloletnią już tradycją towarzyszą mi w dniu mojego patrona św. Karola Boromeusza. Pozdrawiam również pielgrzymów z Archidiecezji Gnieźnieńskiej oraz z Diecezji Tarnowskiej z ich Biskupami. Bardzo dziękuję za waszą obecność. Serdeczną wdzięcznością obejmuję wszystkich artystów, którzy przygotowali ten piękny program.

W sposób szczególny pragnę pozdrowić członków i przyjaciół Fundacji Jana Pawła II, która zorganizowała dzisiejszy uroczysty wieczór. Jestem wdzięczny, że stał się on okazją do spotkania z szeroką rzeszą rodaków, mieszkańców Rzymu i przybyszów z różnych krajów świata. Dawno już takiego spotkania nie było. Wpisuje się ono niejako w cel, jaki postawiła sobie Fundacja przed dwudziestu dwu laty. Jak to bowiem zostało zapisane w pierwotnym Statucie, celem Fundacji jest działalność religijna, kulturalna, naukowa, duszpasterska i dobroczynna na rzecz Polaków z kraju i emigracji, ułatwiająca umacnianie i rozwijanie tradycyjnych więzów istniejących między narodem polskim a Stolicą Świętą, upowszechnianie dorobku polskiej kultury chrześcijańskiej, pogłębianie studium nauki Kościoła. Dziś zakres działalności Fundacji bardzo się rozszerzył, tak że ma ona charakter międzynarodowy. Niemniej nie możemy zapominać o tych polskich korzeniach. Dobrze, że w ten poetycki sposób zostały one dziś przypomniane.

Friends of the Foundation from the United States and from Indonesia are present today. I cordially greet them and express to them my gratitude for their willing and generous participation in this work. I thank you not only for your material support of the Foundation but also for your active initiatives of a religious and cultural nature, which become opportunities for evangelization and for spreading a culture permeated by the Christian spirit. God bless you!

Je vous salue aussi, chers amis de la Fondation qui venez de France. Je sais tout ce qui est réalisé grâce à votre action, à votre témoignage de foi et à votre attachement au Successeur de Pierre. Je vous remercie de l'aide que vous apportez à la Fondation et à toutes les personnes qui bénéficient de ses initiatives. Je prie Dieu afin qu'il vous soutienne par sa grâce et sa Bénédiction.

Saluto cordialmente gli ospiti venuti da Roma e dall'Italia. Constato con gratitudine che in questo Paese la Fondazione può sviluppare la propria attività in un'atmosfera di benevolenza e di sostegno. Esprimo al Signor Cardinale Camillo Ruini e alla Conferenza Episcopale Italiana il mio particolare ringraziamento per l'aiuto materiale nell'opera dell'istruzione dei giovani dei Paesi dell'ex blocco orientale, che studiano a Lublino, a Varsavia e a Cracovia. E' una significativa espressione della solidarietà della Chiesa in Italia con le Chiese che continuano a curare le ferite dell'epoca passata. Voglia il buon Dio ricompensare la vostra bontà.

Dziś razem z wami dziękuję Bogu za wszelkie dobro, jakie na przestrzeni dwudziestu dwu lat zrodziło się z inicjatywy Fundacji. Dzięki bezinteresownemu wysiłkowi wielu ludzi, tysiące pielgrzymów przybywających do Rzymu z różnych stron świata mogły znaleźć duchową opiekę i wszelką konieczną pomoc. Wielu z nich mogłem spotkać osobiście. Zawsze napełniało mnie radością ich świadectwo wiary, a ich modlitwa i wiele dowodów duchowej jedności z Następcą Piotra były dla mnie źródłem otuchy i siły. Ufam, że Fundacja nadal będzie wspomagać wszystkich, którzy przybywają do Wiecznego Miasta, aby umacniać swoją wiarę w Chrystusa oraz w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół.

Fundacja podjęła troskę o zabezpieczenie dokumentów dotyczących pontyfikatu i o krzewienie nauczania Magisterium Kościoła. Trzeba, aby dziedzictwo dobra, jakie z łaski Bożej zrodziło się w tym czasie, pozostało dla przyszłych pokoleń. Na przestrzeni ostatniego ćwierćwiecza dokonało się wiele znaczących wydarzeń w Kościele i na świecie, które świadczą o tym, że nasze ludzkie, nieudolne działania wpisują się w plany dobroci Boga i przynoszą owoce dzięki Jego łasce. Nie można o tych wydarzeniach zapomnieć. Niech pamięć o nich kształtuje chrześcijańską tożsamość przyszłych pokoleń i niech będzie motywem do dziękczynienia Bogu za Jego dobroć.

Trudno nie wspomnieć o osiągnięciach Fundacji na polu krzewienia chrześcijańskiej kultury. Dzięki wysiłkowi ludzi nauki i materialnemu wsparciu Fundacji ukazało się wiele cennych publikacji, które przybliżają współczesnym tajniki historii, rozwój filozofii i teologii. Najbardziej cenne jest jednak to dzieło, które na stałe zostawia ślad w sercach i umysłach młodych ludzi. Dzięki Fundacji setki studentów z dawnych krajów komunistycznych mogły skorzystać ze stypendiów naukowych i ukończyć w Polsce studia w różnych dyscyplinach. Powracają oni do swych rodzinnych krajów, aby tam służyć swoją wiedzą i świadectwem wiary tym, którzy przez lata byli pozbawieni dostępu do nauki i szeroko rozumianej kultury inspirowanej duchem Ewangelii. Kilkakrotnie dane mi było spotkać tych młodych ludzi i nigdy nie opuszczało mnie przekonanie, że stanowią oni skarb, z którego możemy być dumni.

Minęło dwadzieścia dwa lata od 16 października 1981 roku, w którym podpisałem pierwszy Statut Fundacji. Ten dokument, w którym zostały określone zarówno cele, jak i środki, na przestrzeni lat dał podstawy do rozwijania wielu inicjatyw religijnych, kulturalnych i duszpasterskich, które przyniosły błogosławione owoce. Jednak doświadczenie nabyte podczas tych dwóch dziesięcioleci pokazało, że konieczne jest dostosowanie Statutów Fundacji do współczesnych wyzwań. Dlatego Rada Fundacji przedstawiła projekt zmian w Statucie, który - zachowując ważność dekretu założycielskiego - zaaprobowalem i potwierdziłem w dniu 16 października, równo dwadzieścia dwa lata od ustanowienia Fundacji. W tym uroczystym momencie pragnę przekazać Przewodniczącemu Rady Fundacji Arcybiskupowi Szczepanowi nowy Dekret, na mocy którego od dziś obowiązywać będzie odnowiony Statut Fundacji. Oby pomógł on skuteczniej realizować cele, jakie przyświecały założycielom u początków tego pontyfikatu.

Raz jeszcze dziękuję wszystkim za życzliwość. Proszę was o modlitwę i o wytrwanie w czynieniu dobra. Z serca wszystkim błogosławię: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.